

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetae Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](#)

Cap. 23.

*Te quoque qui maneant casus, quid fata minēiūr,
O Phœnissa Tyros, vastum quæ turribus aquor
Despicis aëris, hoc tristi carmine scito.*

*Flete rates, gemete o naues, v'lulate carinae,
Quæ qua lux oritur, qua nox sua sidera promit,
Hinc illinc raras pictis per cœrula velis
Aduebitis merces, aliud mare querite vestris
Sulcandum rostris; iacet illa vtriusque vorago
Solis auara Tyros, gurgesque Aquilonis & Austri.*

Macedones
hoc loco in-
telliguntur, vt
plerique pu-
tāt, qui mul-
tas insulas
habebant in
mari Aegeo.

*Iam dudum tantæ, si mens non leua fuisset,
Venerat à Cythimo prænuntia fama ruine.
Sed nihil admittit veri, cui copia rerum
Luxurians, cursuque fluens fortuna secundo,
Ocludit surdas sanis monitoribus aures.*

*Heu quam muti eritis vocem impidente timore,
Sidonij Tyrijg viri, quibus insula diues,
Mercatûque vago nullis non cognita terris,
Totius orbis opes, ³ Nilique rigantis aristas,
Et Libycas messes, transmisso congerit astu:
Cùm subito incensis tota naualibus urbe,
Emporium cunctis quondam memorabile terris
Absorptum flammis hostili concidet ira.*

*At Tethys, nullis iam classibus aquor arari
Indignata suum: quidnam, o pulcherrima (dicet)
Sidon, sola mihi Sidon iam nata superstes,
Multiplici iuuit toties clarescere partu,
Tot natas olim enixam, teneræq; parentis
Eductis utero ad plenam enutrisse iuuentam,
Si mihi natarum quæ maxima quæq; parenti
Chara magis Tyros abripitur, ferroque cruento
Ante diem primo florens succiditur ævo?*

Audiet hæc quanto Aegyptus vicina dolore!

*Quisquis es, huc solitus merces inferre beatas
Portitor infelix, verso temone natantem
Flecte irabem, & celeri maria hæc transmitte volatu.
Hic nihil est quod agas, alias tibi quære tuisque
Vecturis sedes. at vos, quicunque sedetis
Ad cineres urbis collapsæ, fundite fletus,
Heu misera, & frustra in patriam pia turba iacètem.
⁷ An non hi tumuli, campisque hic rudere plenus,
Urbs fuit illa Tyros, priscis quæ condita sœclis,
Innumerosque suo repetens ab Agenore soles,
Aeternos demens spe præsumebat honores?*

Vectura mo-
dò significat
ipsum actum
vehedi, siue
(verita dicam)
ipsum vectio-
nem, modò
significat iner-
cedem quæ
vehenti sol-
vitur.

Cap. 23.

¹ Onus Tyri: Vlula-
te naues maris: quia
vastata est domus unde
venire cōsueuerat.
De Cethim reuelatum
est eis.

² Tacet qui habitatis
in insula: negotiatio
Sidonis. Trāfretates
mare repleuerunt te.
³ In aquis multis se-
men Nili, messis flu-
minis fruges eius, &
facta est negotiatio
gentium.

⁴ Erubescet Sidon.
Ait enim mare forti-
tudo maris, dices: Nō
partui & non pe-
peri, & non enutri
iuenes, nec ad incre-
mentum perduxí vir-
gines.

⁵ Cùm auditum fue-
rit in Aegypto, dole-
bunt cum audierint
de Tyro.

⁶ Transite maria, vlu-
late qui habitatis in
insula.

⁷ Numquid non ve-
stra hæc est quæ glo-
riabatur à diebus pri-
misi in antiquitate
sua? Educent eam pe-
des sui longè ad pere-
grinandum.

N

Ah,

*Ab, quām sors aliter cecidit, quām versare repente
Fata? peregrinas Deus omnia transtulit oras,
Et gentem, & gentis nomēnque decusq; superbum.*

⁸ *Quis cogitauit hoc
super Tyrum quōdā
coronatam: cuius ne-
gotiatores principes,
institores eius incliti
terre?*

⁹ *Dominus exercituū
cogitauit hoc, vt de-
traheret superbiam om-
nis glori; & ad igno-
minia dederet vni-
uersos inclitos terræ.*

¹⁰ *Transi terrā tuam
quasi flumē filia ma-
ris: non est cingulum
vltra tibi.*

¹¹ *Manum suam ex-
tendit super mare, &
conturbavit regna.
Dominus mandauit
aduersus Chanaan et
contereret fortis eius.*

¹² *Et dixit: Non ad-
iicies vltra vt glorieris
calumniam sustinere
virgo filia Sidonis: in
Cethim trāsfreta, ibi
quoque non erit re-
quies tibi.*

¹³ *Ecce terra Chal-
deorum talis populus
non fuit. Aflur fun-
dauit eam. In capti-
uitatem traduxerunt
robustos eius, suffode-
runt domos eius, po-
suerūt eam in ruinā.*

¹⁴ *Vlustrate naues ma-
ris: quia deuastata est
fortitudo vestra.*

⁸ *Qui fuit ille autem, tam forti pectore & armis,
Cui licuit tantum sperare, vt vinceret urbem
Mille coronatam caput arcibus vndique celsum?
Sed quis opes, quis diuinitas regalibus aquas,
Quis prius intactas ausus spoliare tabernas?*

*Non homo, non aliquis mortali semine cretus
Hoc potuit: ⁹ Deus ipse Deus, qui prælia dextra
Miscet, agens telis populos, qui turgida calcat
Colla superbiorum, sublimaque omnia casu
Præcipitat grauiore, suas facto omnibus illo
Esse palam voluit vires, numenque tyrannis
Horrendum, ne quis posthac mortalibus aegris
Spiritus inflaret, mentes animosque moneret.*

¹⁰ *Euge creatam mari, rapido velocior amve,
Euge, tuam hanc sedem, patriam, tua mania linque.
Deloricata m̄ quis enim nudamque tueri
Iam posſit: ¹¹ Domini te dextera perculit alto
Vulnere, cetera quo trepident formidine regna.*

¹¹ *Namque his fata Tyri Chananitidos aspera verbis,
Verbis perfidia quæ post nulla arguet etas,
Præfatus rerum Deus arbiter humanarum,
Sic cecinit: Virgo infelix, Sidonia virgo,
Ecce, vides, cecidere tua lectissima pubes
Robora, quotquot erant præstantes viribus, haust
Bellum atrox, & adhuc o rerum ignara, superbis?
Pone ferros animos, tandemque addisce timere.
Et Cethimum celeri pete per freta cerula puppe.*

*Quanquam ibi nulla fugae sedes, nec certa laborum
Continget requies: ¹³ instabat eunibus acer
Assyrius, Chaldea trahens mille agmina secum,
Mille ferens populos, quales Babylonica nunquam
Terratulit, regni robur, columenque potentis.*

*Huc traducetur Tyrie decus omne iuiente
Captiuum, frustra suffossa palatia deflens,
Prostrataisque domos, versoisque à stirpe penates,
Et madidis oculis respectans ſepe tepentes*

Incense cineres patriæ, fumumque volantem.

¹⁴ *At tu, qui nuper peregrina meree solebas
Nauta per has fauces oneratam impellere pinum,
Ni ferus es, pelagiique ipsis munitor vndis,*

Tyros olim
colonia fuit
Sidoniorum,
vnde hic Si-
donis filia
vocatur.

Similis fore
locus licet in
diffinili ar-
gumento a-
pud Musæum
Statim in ini-
cio poëmatij
sui, quod in-
scriptit Leandri & Herus.

Hoc

Hoc ipso perisse rogo. spes orbis opesque
Præteriens littus modo tam memorabile flebis.

Oblivioni tradetur Sor
septuaginta annis, sicut
dies regis vnius. Sic legit
Arias Monanus. Hoc est,
quandiu ho-
mo vivere
potest, etiam
rex qui deli-
cate vivit.

¹⁵ Obruta ruderibus, scrutis oppleta, nec ulli
Trita homini, nulli pecori calcata per annos
Septenos decies, (regi quæ meta beato,
Et regni vitaq; fere est) neglecta iacebis
O Tyros. at postquam spatio reuolutus eodem
Sol horas totidem, totidemque exegerit annos,
¹⁶ Tum tibi, tum primum de sorribus emergenti,
Squallentique situ (meretricis more relicta,
Quæ patulis sese cultam, contamque fenestris
Ostentans, oculis, nutuque, & voce canora,
Sapiens exclusos reuocat iam lenis amantes,)
Non graue sit citharam de poste refigere sacro,
Pérque omnes vicos, per publica compita, circumque
Instaurata urbis pomæria iam rediuiuæ,
Suave sonante lyra deductum dicere carmen,
Pristina quo cultus monumenta, tuique decoris
Restitutas animis hominum, sensimq; reportes
Famam illam, & nomen cunctis memorabile terris.

¹⁷ Nam post hac eadem decursa decennia septem,
(Vera loquor) Deus arce Tyrum miseratus ab alta,
Sedibus antiquis, priscoque reponet honori,
Amisas duplicans merces, & dulcia lucra;
Vnde per ingentes circum omnia littora tractus,
Mutua sese inter peragent commercia gentes.

Non dolus his, non fraus, non subdola captio, verum
Præerit alma fides: O tærque quatérque beatas

Merces, quas neque Dis, neque natus Atlantide Maia

Mercurius sibi sacrabit, nec Mammonis arca

Mille seris olim signata recondet auari:

¹⁸ Sed sacrosanctas Domino, summóque dicatas
Aeternoque Deo, consumet clarior usus,
Distribuens pensas tam iusto pondere partes
Vni-cuique suas, ut nemo queratur egenus,
Qui non prædulci saturetur pane, nouisque

Quandounque volet veteres permutet amictus,

Q V AE Tyriis, quæ paluferæ ventura Damasco,
Excidia & clades, tempestas quanta beatis

Instet agris Arabum, quam sanguinolenta sequantur

Vicinos nimium populos, sempérque rebelles

Bella Palæstinos, & dulce fragrantis Idumes,

Balsameos colles, quam tristi sorte, subacti

¹⁵ Et erit in die illa:
In obliuione eris ô
Tyre, septuaginta an-
nis, sicut dies regis
vnius. At post septua-
ginta annos erit Tyro
quasi canticum mere-
tricis.

¹⁶ Sume tibi cytha-
ram, circui ciuitatem
meretrix obliuioni
tradita; Bene cane, fre-
quentia canticum, ut
memoria sit tua.

¹⁷ Et erit post septua-
ginta annos visitabit
Dominus Tyrum: &
reducet eam ad mer-
ces sua, & cursum for-
nicabitur cū vniuersis
regnis super faciem
terre.

¹⁸ Et erunt merces
eius sanctificatae Do-
mino. Non condetur
neq; reponentur: quia
his qui habitauerunt
coram Domino erit
negotatio eius: ut
manducent ad satie-
tatem, & vestiantur
usque ad vetustatem.

Conversione
Tyri ad Chri-
stum præci-
nit his versi-
bus vates, de
qua Act. A-
post cap. 11.

Verbum Dei
panis.
Hoc est, ve-
terem illam
gentilitatem
& idololatria
noua Christi
& Evangelij
agnitione.

*Frena orbis Deus Assyrio de rege reposceret;
Quæque aliis alia immittet regionibus olim
Funera, veridico prædiximus hactenus ore.*

Cap. 24.

*At nunc fatalem cali terræq; mariisque,
Conuulsamundi magni compage, ruinam
Voce rata canimus: mortales credite tandem,
Credite mortales, nec perpetua esse putate*

*1 Ecce Dominus dis-
sipabit terram, & nu-
dabit eam, & affliget
eam, & faciem eius, &
disperget habitatores
eius.
2 Quæ mare, quæ cælum, quæ tellus continet. Ecce,
Ecce diem vœctus currus sol præpete voluit
Supremum cælo terræq; marique futurum,
Quo tellus Domini dextra concussa rubente,
Iam sterilis, iam nuda, suisque orbata colonis,
Et fæces exuta omnes, purgatâque tandem,
In tenues sidat flammis resoluta fauillas.*

*2 Et erit sicut popu-
lus, sic sacerdos; & si-
cū seruus sic Domi-
nus eius; & sicut an-
cilla sic domina eius; ²
sicut emens sic ille
qui vendit; sicut fœ-
nerator, sic ille qui
mutuum accipit; sicut
qui repetit, sic ille qui
debet.*

*3 Dissipatione dissi-
pabit terra, & dire-
ptione prædabitur.
Dominus enim locu-
tus est verbum hoc:
Illa dies hominum generi suprema, sacratis
Aequabit plebem nullo discrimine mystis;
Et seruos dominis: emptores, atque danistas
Atque petitores exactoresque molestos,
Iure pari ad summum trahet abripietque tribunal,
Quo reliquorum turbam, miserisque alieno
Addictos acri, & seruili compede nexos.
4 At non per partes, ut quondam, terra dehiscet,*

*Aut absorpta mari, aut flammis absumpta peribit:
Tota sed heu quanta est, à centro funditus imo
Vsque superficiem summam confidet in ignes,
Arboribus simul ambustis, plantisque, satisque,
Et quidquid viuum vegetumque superstes in illa est,
Seu cute, seu pennis squamis-ve pilis-ve tegetur,
Omnia vastatrix populabitur ira tonantis.*

*Nam pater omnipotens, qui nutu temperat orbem,
Ipse statas posuit metas & tempora rebus,
Quæ non ulli hominum, fas nulli inhibere Deorum.
5 Hec fatus: magnus terras resonabit in omnes
Luctus, ubi fluere & ruere omnia visa repente
In chaos antiquum, tremefactaque frugiferentis
Fundamenta soli, labefacta mole fatiscent.*

*Tum demum, qui se populo prestatre putabant,
Præsumidi fastu, spirantesque alta, suisque*

*5 Diuini nimium freti dum vita manebat,
Spemq;, decusque, & rem, vitamq;, repente relinquit.
Quia transgressi sunt
leges, mutauerunt ius,
& dissipaverunt feci-
dus sempiternum.
6 Et merito, quis enim de tot modo millibus unus
Qui terras habitant, non detestabile spreta
Exequitur pietate scelus: perit ipsa nefandis*

Cap. 24.

Reliquatores
dicuntur à I.
C. qui integrū
æs alienū nō
dum exolu-
erūt: L. Lucius
Titius ff de,
adm. & peric.
ut. & curat.

Terra, & om-
nia que in
ea tunt opera
igne exuren-
tur. 2. Peti.
cap. 3.

In superbos
diuites & po-
tentates.

Cul.